RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 68.030 van 9 september 1997
in de zaak A. 75.469/VII-15.772.

In zake : de n.v. EUROPEAN UNIVERSITY BRUSSEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaten P. ENGELS en W. SLOSSE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Amerikalei 73

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat P. ENGELS op 26 augustus 1997 namens de naamloze vennootschap "European University Brussels" heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 21 augustus 1997 (kenmerk 00973826) waarbij besloten wordt om aan verzoekster geen afwijking op art. 59 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, voor het academisch jaar 1997-1998, toe te staan";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 27 augustus 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 september 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten P. ENGELS, W. SLOSSE en K. RONSE, die verschijnen voor verzoekende partij en van Advocaten E. MATTERNE en D. LINDEMANS, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. De verzoekende partij is een naamloze vennootschap die luidens haar inschrijving in het Handelsregister tot doel heeft, voor eigen rekening of voor rekening van derden, "het inrichten en verstrekken van cursussen allerhande". Zij stelt dat haar benaming "university" onder geen enkel beding mag worden begrepen als het begrip "universiteit" zoals omschreven in artikel 3 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap. Zij betoogt een instelling van privaat onderwijs te zijn, en aan haar studenten te hebben "benadrukt dat de door (haar) uitgereikte diploma's niet 'erkend' zijn". Zij wijst er op dat haar onderwijsconcept op een internationale leest is geschoeid en zich voornamelijk richt naar buitenlandse jongeren zodat op de totale studentenpopulatie in het "academiejaar 1995-1996 op de Brusselse campus 66 visumplichtige tegenover 85 niet-visumplichtige vreemdelingen" aanwezig waren.

1.2. Volgens de verzoekende partij dienden met toepassing van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een groot deel van haar studenten van de bevoegde minister de machtiging te verkrijgen om meer dan drie maand te verblijven op het grondgebied en werd "overeenkomstig artikel 9 van de wet van 15 december 1980 een uitzondering toegestaan op artikel 59 van deze wet, zodat de studenten die zich bij de verzoekende partij inschreven als regelmatig leerling aan de daglessen met volledig leerplan, konden worden toegelaten tot verblijf, onder de algemene voorwaarden van toepassing op de studenten".

1.3. Niet betwist tussen partijen is dat minstens sinds 1982 (voor het jaar 1982-83) tot in 1996 (voor het jaar 1996-1997) door de bevoegde minister een stelsel van "afwijking" van artikel 59 -enkel bedoeld voor door overheden georganiseerde, erkende of gesubsideerde onderwijsinstellingen- werd toegepast. In bepaalde jaren werd deze afwijking verleend met een beperking tot zekere nationaliteiten, in andere jaren werd de afwijking verleend zonder enige beperking.

1.4. De brief van 21 augustus 1997 waarin de bestreden akte is vervat, luidt als volgt:

"...

Betreft: - Vreemde studenten die niet onder de toepassing vallen van het hoofdstuk 'studenten' van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.
- Schooljaar 1997-1998.
- Afwijking aan artikel 59 van voornoemde Wet.

Referte: Uw brief van 23 mei 1997.

Ingevolge het advies van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling onderwijs, waarin het standpunt van de 'Vlaamse Interuniversitaire Raad' wordt aangehaald, heb ik besloten U geen afwijking op het artikel 59 van de Wet van 15 december 1980,

betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, voor het academisch jaar 1997 - 1998 toe te staan.

Inderdaad blijkt dat het gegeven onderwijs in uw instelling maar weinig theoretische lessen bevat, zodat het bijna uitsluitend op de praktijk is gericht. Dit heeft voor gevolg dat het aan de studenten niet de noodzakelijke grondslagen tot het, wetenschappelijk gebruik van hun kennis bijbrengt.

Te meer, de algehele afwezigheid van wetenschappelijke opzoekingen in uw instelling, schijnt mij in totale tegenspraak te zijn met de doelstellingen en de fundamentele zending toegeschreven aan onderwijsinstellingen, die onder de benaming 'Universiteit' vallen.

Wat het recruteren van professoren betreft is het grootste deel ervan noch houder van enige academische graad, noch houder van een diploma afgeleverd door een Belgische of buitenlandse universiteit.

Inlichtingen ingewonnen bij onze diplomatieke posten in het buitenland en voornamelijk in Islamabad, wijzen op een gebrek aan ernst bij het verlenen van inschrijvingen voor uw instelling, meer bepaald m.b.t. het voorgelegd diploma en de gebrekkige kennis van één van onze landstalen of van het engels.

Het geheel van al deze elementen laat mij toe te besluiten dat de kwaliteit alsmede het nut van het onderwijs verstrekt door uw instelling totaal ontoereikend zijn en dat bijgevolg binnen de huidige omstandigheden geen nieuwe afwijking kan worden toegestaan";

2. Over de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de voor het huidig geding relevante bepalingen van de voornoemde wet van 15 december 1980 als volgt luiden:

artikel 6: 'Behoudens de in een internationaal verdrag, in de wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, mag de vreemdeling niet langer dan drie maanden in het Rijk verblijven, tenzij het visum of de visumverklaring dat of die in zijn paspoort of in zijn daarmee gelijkgestelde reistitel werd aangebracht, een andere duur bepaalt...';

artikel 9: ’Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde...’;

artikel 58: ’Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen, moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8° bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt:
1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59...’;

artikel 59: ’Al de door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstellingen zijn bevoegd om het vereiste attest af te geven...’;

2.2. Overwegende dat de voornoemde "afwijking" waarvan sprake is in de aangevochten akte geen steun kan vinden in de wet van 15 december 1980; dat die wet en meer bepaald de aangehaalde bepalingen niet van toepassing lijken te zijn op de verzoekende partij aangezien zij eensdeels zelf geen vreemdeling is en anderdeels zij geen onderwijsinstelling is die het in de aangehaalde artikelen 58 en 59 bedoelde attest kan afgeven; dat het immers niet wordt betwist dat zij niet door de overheid is georganiseerd, niet erkend of niet gesubsidieerd is; dat artikel 59 noch enige andere bepaling van de wet van 15 december 1980 lijken te voorzien in een afwijkingsmogelijkheid op grond waarvan andere onderwijsinstellingen dan de drie voormelde categorieën dat attest kunnen verlenen; dat als de minister in het verleden afwijkin-

gen zou hebben verleend, hij aldus in rechte niet op grond van artikelen 58 en 59 kon gehandeld hebben, maar slechts met toepassing van zijn discretionaire bevoegdheid op grond van het aangehaalde artikel 9 van de meervermelde wet; dat daarbij dan niet de verzoekende partij adressaat van zijn beslissingen was, maar dat dit de individuele visumplichtige vreemdelingen waren die, gebruik makend van een niet wettelijk te kwalificeren attest van de verzoekende partij, hun aanvraag voor een machtiging tot verblijf van langer dan drie maanden, door de minister ingewilligd zagen;

2.3. Overwegende dat deze vaststellingen voor-eerst gevolgen lijken te hebben voor wat betreft de hoedanigheid van de verzoekende partij; dat immers, in zoverre de verzoekende partij met haar vordering tot schorsing bedoelt op te komen tegen het weigeren van de voormelde machtigingen aan een aantal van haar kandidaat-studenten en zulke weigering in de brief van 21 augustus 1997 van de minister zou zijn vervat, zij geen hoedanigheid heeft om in de plaats van die kandidaat-studenten de nietigverklaring van zulke weigering te vorderen en bijgevolg evenmin de schorsing van de tenuitvoerlegging daarvan;

2.4. Overwegende dat de onder 2.2. gedane vaststellingen tevens gevolgen hebben voor wat betreft het persoonlijk nadeel dat de verzoekende partij aanvoert; dat immers krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of

verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verzoekende partij het persoonlijk nadeel waarvan zij stelt dat het haar door de bestreden akte wordt berokkend, in het algemeen omschrijft als het nadeel dat ontstaat doordat, mocht de schorsing niet worden toegestaan, zij niet langer studenten van niet-EU-landen kan laten studeren aan haar instelling en meer in het bijzonder dat zij "zonder de afwijking op artikel 59" een aanzienlijk financieel verlies lijdt zodat zij zelfs op korte termijn verplicht zal worden elke activiteit te staken; dat zij voorts verwijst naar haar geschonden goede naam en reputatie en de definitief verloren plaats op de markt;

Overwegende dat de verzoekende partij haar nadeel blijkt te vinden in het verlies van een voorheen genoten afwijking op het vermelde artikel 59; dat, zoals onder 2.2. is vastgesteld, wanneer die afwijking werkelijk als dusdanig is bedoeld geweest, zij niet rechtmatig lijkt te zijn; dat met de vordering tot schorsing, zoals zij blijkt uit de beschrijving van het nadeel, bijgevolg de verzoekende partij beoogt een voordeel te verkrijgen dat in de huidige stand van het geding als onwettig is bevonden; dat zulk belang, zoals de verwerende partij in een exceptie opwerpt, niet wettig lijkt; dat overigens, wanneer de verzoekende partij groot financieel voordeel heeft geput uit de voornoemde afwijking, zij dit dan heeft gedaan door zich te steunen op een zeer precaire wettelijke grondslag en dat daarom, mede gegeven het feit dat zij een vennootschap is die handelt met winstoogmerk, het ernstig karakter van het nadeel zou moeten gerelativeerd worden vermits te wijten aan eigen toedoen; dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het geding, begroot op zevenduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen september 1900 zevenennegentig, door :

de HH. D. VERBIEST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. VERBIEST.**